

VẾT CHÂN NGƯỜI CHĂN CHIÊN NHÂN HẬU (CHÚA NHẬT XXIV/C)

LỜI CHÚA: Luca 15,1-32. Khi ấy những người thu thuế và những kẻ tội lỗi đến gần Đức Chúa GIÊSU để nghe Người giảng. Thấy vậy, những người biệt phái và luật sĩ lẩm bẩm rằng: "Ông này đón tiếp những kẻ tội lỗi, cùng ngồi ăn với chúng". Bấy giờ Đức Chúa GIÊSU phán bảo họ dụ ngôn này: "Ai trong các ông có một trăm con chiên, và nếu mất một con, lại không để chín mươi chín con khác trong hoang địa mà đi tìm con chiên lạc, cho đến khi tìm được sao? Và khi đã tìm thấy, người đó vui mừng vác con chiên trên vai, trở về nhà, kêu bạn hữu và những người lân cận mà nói rằng: "Anh chị em hãy chia vui với tôi, vì tôi đã tìm thấy con chiên lạc". Cũng vậy, Thầy bảo các ông: "Trên Trời sẽ vui mừng vì một người tội lỗi hối cải hơn là vì chín mươi chín người

công chính không cần hối cải". Hay là người đàn bà nào có mười đồng bạc, nếu mất một đồng, mà lại không đốt đèn, quét nhà và tìm kỹ lưỡng cho đến khi tìm thấy sao? Và khi đã tìm thấy, bà mời các chị em bạn và những người láng giềng đến mà rằng: "Anh chị em hãy vui mừng với tôi, vì tôi đã tìm được đồng bạc tôi đã mất". Cũng vậy, Thầy bảo các ông: "Các Thiên Thần của THIÊN CHÚA sẽ vui mừng vì một người tội lỗi hối cải".

SUY NIỆM

Tin Mừng theo thánh Luca đọc trong Chúa Nhật 24/C trình thuật ba dụ ngôn: con chiên lạc, đồng tiền đánh mất và người con trai thứ hoang đàng. Cả ba diễn tả chân lý duy nhất: lòng nhân hậu từ bi bao la của THIÊN CHÚA là CHA.

Xin dừng lại nơi dụ ngôn thứ nhất: Con chiên lạc. Người chăn chiên chăn dắt 100 con chiên. Chẳng may một con chiên bị thất lạc. Con chiên bị lạc không phải vì người chăn lơ đãng hay vô tình, nhưng là do tính tình ngây thơ nông nổi của con chiên. Trên đường đi đến cánh đồng cỏ xanh tươi, con chiên bị quyến rũ bởi cây cỏ bề ngoài trông có vẻ hấp dẫn ngon lành nhưng bên trong ẩn chứa những chất độc sát hại. Mặc cho 99 con chiên khác ngoan ngoãn đi theo tiếng gọi của chủ chăn, con chiên này cứ giả điếc làm ngơ, đi theo con đường lầm lạc, dẫn đến chết chóc. Nó đi và đi mãi cho đến lúc bị mất hút giữa cánh đồng mênh mông bát ngát.

Con chiên bị thất lạc nhưng người chăn không bỏ rơi nó. Ông cẩn thận lừa 99 con chiên ngoan về chuồng và đóng kín cổng lại. Xong, ông vội vã lên đường tìm kiếm. Nếu con chiên lạc giả điếc làm ngơ không thêm nghe tiếng gọi đàn của chủ, thì giờ đây, chính chủ nó đích thân ra đi tìm kiếm nó .. Vừa đi, ông vừa rao mắng khắp nơi vừa cất tiếng gọi tên nó. Ông lần theo vết chân của nó. Ông đi và đi mãi, không biết mệt mỏi. Sau cùng, ông tìm thấy nó, ngã gục bên bụi cỏ độc, dấu chứng của tính tình phóng túng của nó.

Người chăn chiên vui mừng biết bao khi tìm ra con chiên lạc. Ông không nhìn thân hình tồi tàn của nó, hậu quả của lầm lỗi đại khờ. Ông chỉ minh chứng cho nó thấy tình yêu vô biên ông dành cho nó. Ông không quở mắng nó. Trái lại, ông âu yếm vác nó trên vai tức tốc trở về nhà, kêu bạn hữu và những người lân cận đến mà nói rằng: "Anh chị em hãy chia vui với tôi, vì tôi đã tìm thấy con chiên lạc".

Xin phép suy diễn dụ ngôn như sau. Người chăn chiên là Đức Chúa GIÊSU KITÔ, Đấng Cứu Độ con người. Con chiên lạc là phụ nữ tội lỗi, hoang đường đi điếm. Nàng có một gia đình hạnh phúc. Nàng có đầy đủ tất cả. Nhưng nàng đại khờ đi theo những tiếng gọi lừa đảo giả dối, những hình bóng nam nhi "chó sói mặc lối chiên". Nàng ngây thơ tưởng rằng nàng sẽ được tất cả mọi thứ hạnh phúc trần gian khi đi theo chàng .. Nào ngờ, càng đi theo chàng, nàng càng bỏ lại sau lưng mọi tình yêu chân thật để chạm trán với thứ tình yêu cuồng điên và độc hại!

Đức Chúa GIÊSU biết rõ nỗi khổn cùng của người phụ nữ tội lỗi, nạn nhân của quyến rũ. Trong toàn bộ Phúc Âm, nổi bật khuôn mặt từ bi, thái độ khoan dung, tế nhị và kính trọng của Đức Chúa GIÊSU đối với nữ giới. Phụ nữ đầu tiên Chúa gặp là người đàn bà xứ Samaria: "bà đã có năm đời chồng rồi và hiện đang sống với người không phải là chồng bà" (Gioan 4,18). Tiếp đến là người đàn bà ngoại tình bị bắt quả tang trong lúc phạm tội (Gioan 8,3).. Sau cùng, người phụ nữ tội lỗi nổi tiếng trong thành (Luca 7,37) và gây tranh luận nhiều nhất, đó là Maria Magdala tức Maria thành Bêtanía, hay cũng được gọi là Maria, em gái ông Ladarô. Chính bà lấy nước mắt thấm gối mà rửa chân Đức Chúa GIÊSU, khi Ngài dự tiệc nơi nhà một người Pharisêu. Cũng chính bà "lấy một cân dầu thơm cam tùng nguyên chất và quý giá xức chân Đức Chúa GIÊSU, rồi lấy tóc mà lau" (Gioan 12,3).

Chỉ xin trưng dẫn ba phụ nữ tội lỗi điển hình. Với tất cả, Đức Chúa GIÊSU chỉ có thái độ duy nhất: khoan dung, tế nhị và từ bi. Ngài không nghiêm khắc kết án nhưng trao ban ơn tha thứ đồng thời khuyên bảo, mời gọi trở về đường ngay nẻo chính. Người phụ nữ tội lỗi - giống như con chiên lạc - là đích điểm tình yêu cùng ơn cứu độ của Ngài: "Vì Con Người đến để tìm và cứu những gì đã mất" (Luca 19,10).

Khi suy gẫm về Tình Yêu bao la và tâm tình tế nhị mà Đức Chúa GIÊSU KITÔ dành cho nữ giới nói riêng và cho loài người nói chung, mỗi tín hữu Công Giáo được mời gọi đặt trọn lòng tin tưởng, trông cậy và phó thác nơi Đức Chúa GIÊSU KITÔ, Đấng vừa là THIÊN CHÚA Chí Nhân vừa là Đấng Cứu Độ Vẹn Tuyền Chí Thánh. Đừng chần chừ do dự bước theo tiếng gọi và vết chân Ngài, vết chân Người Chăn Chiên Nhân Hậu.

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt